

Ey Kerim

– abdulkerim-y · 02 Nisan 2011

Perdesi inmiş boş odalarımı aydınlatır sessiz gölgen, Hilkat-ı merak sarmalamış adını zikreden evren, Bir sır vardır bildiğim vaktinden daha da geç gelen, Rüyalarım bekledim seni ümitliydim geç gelmeden... Her gece adını sayıkladım, dualarıma haykırdım, Sen gel diye nefsin huzuruna bağladım. Alıştım yaşlı gözlerle adını zikretmeye, Kapına geldim ey Kerim kılma geri gitmeye..! Bir amut, bir yassı, abes mi bu ey maahluk, Dehliz ol nefsin ol nefsin tasallut... İtiyaadlarım yalvarır acer-i muzlimiin, Format attım kalbime no: mer'i Aalemin... (Şşşşt) Karanlık gündüzlerime, gecelerime doğdun, Metanet kokan hanemi huzura boğdun... Dilimde adın dökülür çıkmaz harici tek kelam; Baas'ü Badel Mevti istihale ol sen asuman... Buğulaşmış medluul düşüncelerim muamma, İçten silebilirim ama silmek mi (?) aslaa... Gel yine gel bekliyorum gölgeni, Gelmessen bilki taşıyamam bu kalbi.. ❤